

P7_TA(2010)0061

Uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnosti a obranné politiky

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2010 o uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnosti a obranné politiky (2009/2198(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii, článek 346 Smlouvy o fungování Evropské unie a protokoly 10 a 11,
- s ohledem na Evropskou bezpečnostní strategii (EBS) nazvanou „Bezpečná Evropa v lepším světě“ schválenou Evropskou radou dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na zprávu o provádění EBS nazvanou „Zajišťování bezpečnosti v měnícím se světě“ schválenou Evropskou radou dne 12. prosince 2008,
- s ohledem na zprávy předsednictví Rady EU o evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP) ze dnů 9. prosince 2008 a 16. června 2009,
- s ohledem na závěry EBOP a prohlášení nazvané „Deset let EBOP – výzvy a příležitosti“, které Rada přijala dne 17. listopadu 2009,
- ohledem na svá předchozí usnesení na toto téma, včetně usnesení ze dne 14. dubna 2005 k evropské bezpečnostní strategii¹, ze dne 16. listopadu 2006 o realizaci evropské bezpečnostní strategie v kontextu evropské bezpečnostní a obranné politiky², ze dne 5. června 2008 o provádění evropské bezpečnostní strategie a EBOP³ a ze dne 19. února 2009 o evropské bezpečnostní strategii a EBOP⁴,
- připomíná své usnesení ze dne 19. února 2009 o úloze NATO v bezpečnostní struktuře EU⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2009 o politickém řešení problému pirátství u somálského pobřeží⁶,
- s ohledem na výměnu dopisů mezi Evropskou unií a vládami Keni a Seychelské republiky o předávání osob podezřelých z pirátství a ozbrojených loupeží, které byly v této operační oblasti zadrženy námořními silami EUNAVFOR, do těchto zemí,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. října 2009 o institucionálních aspektech vytvoření

¹ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

² Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

³ Úř. věst. C 285 E, 26.11.2009, s. 23.

⁴ Přijaté texty, P6_TA(2009)0075.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2009)0076.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2009)0099.

Evropské služby pro vnější činnost¹,

- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0026/2010),

Evropská bezpečnostní strategie: komplexní přístup

1. připomíná, že evropská bezpečnostní strategie (EBS) a zpráva o jejím provádění zdůrazňují jakožto zásadní hrozby a problémy, jimž je Evropská unie vystavena:
 - šíření zbraní hromadného ničení,
 - terorismus a organizovanou trestnou činnost,
 - regionální konflikty,
 - selhání státu,
 - námořní pirátství,
 - ruční a lehké palné zbraně, kazetové munice a protipěchotní miny,
 - energetickou bezpečnost,
 - dopady změny klimatu a přírodní pohromy,
 - bezpečnost počítačových sítí,
 - chudobu;
2. zdůrazňuje, že prostřednictvím společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) Unie čelí výzvám a hrozbám, o nichž hovoří EBS, a tak posiluje bezpečnost evropských občanů;
3. zdůrazňuje, že Unie musí v zájmu zachování míru, předcházení konfliktům, posílení mezinárodní bezpečnosti, zajištění bezpečnosti svých vlastních občanů a občanů, kterých se dotýkají mise SBOP, obrany svých zájmů ve světě a zachování svých zakládajících hodnot posílit svou strategickou nezávislost prostřednictvím silné a účinné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky a současně upevňovat účinné mnohostranné vztahy v zájmu podpory mezinárodního práva a usilovat o lepší dodržování lidských práv a demokratických hodnot na celém světě v souladu s cíli uvedenými v čl. 21 odst. 2 písm. e) Smlouvy o EU, s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů, zásadami Helsinského závěrečného aktu a s cíli Pařížské charty, včetně těch, které se týkají vnějších hranic;
4. zdůrazňuje, že prvořadou odpovědnost za udržení míru a bezpečnosti ve světě má Rada bezpečnosti OSN, a opakuje, že Organizaci spojených národů je třeba reformovat, aby byla schopna lépe plnit své úkoly a účinně řešit globální problémy a hrozby;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2009)0057.

5. uznává, že pro Unii je nezbytné usilovat o dosažení těchto cílů tím, že posílí vlastní institucionální kapacity určené k řešení těchto problémů, a v souladu s Chartou OSN bude udržovat mnohostrannou spolupráci s mezinárodními (zejména s Organizací spojených národů) a regionálními organizacemi (především s OBSE a Africkou unií) a i v rámci těchto organizací;
6. opakuje, že podporuje úsilí, které Unie vynakládá na řešení uvedených hrozeb a úkolů vytvářením komplexního a proaktivního přístupu, který by spojoval různé vojenské i civilní prostředky, jež má Unie a členské státy k dispozici: předcházení konfliktům a řešení krizových situací, finanční pomoc a rozvojová spolupráce, sociální a environmentální politiky, diplomatické nástroje a nástroje obchodní politiky a rozšíření; zdůrazňuje, že taková koordinace civilních a vojenských prostředků přináší do politiky Unie v oblasti řízení krizových situací skutečnou přidanou hodnotu;
7. v této souvislosti vyzývá členské státy, aby účinněji koordinovaly své strategie a vnitrostátní prostředky s nástroji Unie, aby byla zajištěna soudržnost a účinnost a posíleny výsledky i viditelnost daných opatření přímo na místě;
8. podporuje, aby byl v oblasti boje proti terorismu zachován přístup založený na strategii EU pro boj proti terorismu a strategii EU pro boj proti radikalizaci a náboru, především pokud jde o zneužívání internetu pro teroristické účely a pro radikalizaci; navrhuje zahájit diskusi o ochraně a posilování lidských práv, zejména s ohledem na práva obětí;
9. uznává, že energetická bezpečnost má zásadní význam pro fungování členských států EU, a vybízí proto členské státy, aby v této otázce bezpečnostní politiky úzce spolupracovaly;
10. vítá úsilí členských států vynakládané v boji proti hrozbám, jimž jsou vystaveny počítačové sítě; naléhá na Radu a Komisi, aby předložily analýzu problémů spojených se zabezpečením počítačových sítí a opatření vedoucích k účinné a koordinované reakci na tyto hrozby, jež by vycházely z osvědčených postupů a v budoucnu by vyústily v evropskou bezpečnostní strategii v oblasti počítačových sítí;
11. znovu doporučuje podrobovat EBS každých pět let řádnému přezkumu, který se bude časově krýt se zahájením nového parlamentního volebního období a bude proveden po řádné konzultaci s Evropským parlamentem;
12. zdůrazňuje, že v zájmu zviditelnění SBOP a posílení spolupráce v oblasti bezpečnosti a obrany by bylo vhodné vypracovat bílou knihu, která by poskytla rámec pro rozsáhlou veřejnou diskusi, čímž by se lépe vymezily cíle a zájmy Unie v oblasti bezpečnosti a obrany ve vztahu k dostupným nástrojům a zdrojům, což by umožnilo účinněji a konkrétněji uplatňovat EBS a plánovat a vést operace Unie, jejichž cílem je řešení krizí;

Lisabonská smlouva a struktury společné bezpečnostní a obranné politiky

13. vybízí Radu, aby v roce 2010 zahájila s Evropským parlamentem a národními parlamenty zásadní diskusi o uplatňování nových ustanovení Lisabonské smlouvy týkajících se SBOP, a především o:
 - a) doložce o vzájemné pomoci v případě ozbrojeného napadení na území členského státu,

- b) doložce solidarity pro případ teroristického útoku nebo přírodní či člověkem způsobené pohromy,
 - c) úloze místopředsedy Komise / vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, který se bude opírat o nově vytvořenou Evropskou službu pro vnější činnost (EEAS), jež bude sdružovat všechny útvary zabývající se prevencí konfliktů, civilním/vojenským řešením krizových situací a prosazováním míru;
 - d) rozšíření mandátu SBOP;
 - e) trvalé strukturované spolupráci mezi těmi členskými státy, jejichž vojenské kapacity splňují vyšší kritéria a které v této oblasti přijaly pevnější závazky, pokud jde o přípravu nejnáročnějších misí a posilování spolupráce;
 - f) vytvoření fondu umožňujícího zahájení přípravných činností pro operace;
14. v souvislosti se zavedením doložky o vzájemné pomoci podle čl. 42 odst. 7 Smlouvy o EU vyzývá státy Evropské unie, které jsou členy Západoevropské unie (ZEU), aby zrušily pozměněnou Bruselskou smlouvu z roku 1954 a rozpustily parlamentní shromáždění ZEU;
15. vybízí Radu, aby po vložení doložky o solidaritě do nové smlouvy opět otevřela diskusi o vytvoření evropské jednotky civilní ochrany (mj. na základě Barnierovy zprávy z května 2006), která by sdružovala zdroje členských států s cílem účinně a kolektivně čelit přírodním či člověkem způsobeným pohromám uvnitř i vně Unie;
16. zdůrazňuje, že vzhledem k pokroku, který v oblasti SBOP umožňuje Lisabonská smlouva, je legitimní a užitečné vytvořit v rámci Rady ve složení pro zahraniční věci radu obrany, která by se skládala z ministrů obrany, předsedal by jí místopředseda Komise / vysoký představitel a která by měla zvláštní úlohu při posilování spolupráce a harmonizaci a integraci vojenských kapacit;
17. je přesvědčen, že místopředsedkyně Komise / vysoká představitelka musí urychleně jednat v zájmu posílení soudržnosti různých vnějších politik Unie a že tuto soudržnost by v praxi mělo odrážet jednání zvláštních zástupců / vedoucích delegací podléhajících jejímu úřadu, kterým budou svěřeny nezbytné pravomoci vůči dotčeným stranám a mezinárodnímu společenství;
18. podporuje vytvoření civilně-vojenského ředitelství pro řešení krizí a plánování (Crisis Management and Planning Directorate – CMPD), jehož úkolem by bylo zvládnutí krizových situací a strategické plánování civilních a vojenských operací Unie a které by se podílelo na rozvoji SBOP, především pokud jde o civilní a vojenské kapacity; s politováním však konstatuje, že při vytváření nového ředitelství došlo ke značným průtahům; žádá, aby jednotlivé složky Evropské služby pro vnější činnost navzájem úzce spolupracovaly, a to CMPD a další struktury SBOP na jedné straně a krizová platforma a další příslušné útvary Komise, které by měly být začleněny do organizační struktury této služby, na straně druhé s cílem vybudovat kapacity pro koordinované strategické plánování, což umožní vymezit globální evropský přístup;
19. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, Radu a členské státy, aby

překonaly nerovnováhu mezi civilními a vojenskými kapacitami plánování a zajistily, že mise EBOP budou mít k dispozici adekvátní a dostatečnou expertizu v oblastech, jako je justice, civilní a celní správa a zprostředkování;

20. opět požaduje zřízení stálého operačního střediska Unie pod dohledem místopředsedy Komise / vysokého představitele, které by odpovídalo za operační plánování a vedení vojenských operací; požaduje přidružení tohoto střediska k Evropské službě pro vnější činnost; zdůrazňuje, že stávající systém, který je rozdělen na sedm štábů, je méně účinný, pomaleji reaguje a je velmi nákladný a že stálý vojenský představitel ve vojenské oblasti je nezbytný pro civilně-vojenskou koordinaci v místě zásahu; domnívá se, že stálé operační středisko by tudíž mohlo být označeno za určitý druh vojenské struktury plánování a řízení a že mohlo by sdílet prostory s útvarem kapacit civilního plánování a provádění, což by umožnilo dosáhnout potřebné součinnosti pro efektivní civilně-vojenskou koordinaci; opakuje, že operační středisko EU by usnadňovalo spolupráci s NATO, aniž by však omezovalo nezávislost rozhodování obou organizací;
21. zdůrazňuje, že je třeba urychleně zavést strukturovanou stálou spolupráci na základě co nejširších kritérií, což by mělo posílit angažovanost členských států v rámci SBOP;
22. zdůrazňuje, že pokrok a rozvoj SBOP musí plně respektovat a nepodryvat neutralitu a neangažovanost některých členských států EU;
23. zdůrazňuje, že tyto reformy jsou důležité, má-li být skutečně dosaženo ctižádostivých cílů, které byly pro SBOP opět potvrzeny v prosinci 2008 a schváleny Evropskou radou, a má-li být posílena účinnost a zvýšena přidaná hodnota SBOP v kontextu, v němž se stále častěji angažuje;

Vojenské operace a civilní mise

24. u příležitosti desátého výročí EBOP/SBOP oceňuje jejich dosažené výsledky a konstatuje, že cílem civilních a vojenských operací v rámci SBOP je reagovat na hrozby mezinárodní a evropské bezpečnosti; konstatuje, že se většinou jedná o mise v oblasti civilního řešení krizí; vzdává hold zhruba 70 000 členů personálu, kteří se zúčastnili a nadále účastní 23 probíhajících či již ukončených misí a operací EBOP; oceňuje práci Javiera Solany, dosavadního generálního tajemníka Rady a vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, odvedenou při vytváření EBOP; znovu vyzývá členské státy, aby stanovily kritéria pro vysílání misí EBOP a zvážily otázku vnitrostátních „námitek“;

Somálsko – Africký roh

25. vítá úspěšné přispění námořní operace Evropské unie v Somálsku (EUNAVFOR Somálsko – operace Atalanta) k boji proti pirátství v Adenském zálivu a u pobřeží Somálska, zejména v úsilí o zajištění toho, aby humanitární pomoc dospěla ke všem osobám v této zemi, které ji potřebují; zdůrazňuje, že operace Atalanta se stala jedním z ústředních aktérů v boji proti pirátství, a to mimo jiné prostřednictvím střediska pro námořní bezpečnost v Africkém rohu; vítá rozhodnutí Rady prodloužit misi o další rok, tj. do prosince 2010, a bere na vědomí rozšíření mandátu této operace, jejímž úkolem je řešit bezpečnostní otázky, které jsou v přímém zájmu EU (bezpečnost občanů, zabezpečení dodávek, ochrana ohrožených plavidel) a naléhavé humanitární a operační situace (doprovod lodí převážejících potraviny, které obyvatelům Somálska posílá Světový

potravinový program, a lodí zajišťujících logistickou podporu vojenské pozorovatelské misi Africké unie v Somálsku (AMISOM)); vyzdvihuje zároveň její přínos k posilování námořní spolupráce v Evropě a k dalšímu rozvoji námořního rozměru SBOP; vítá rovněž účast třetích zemí (Norska, Chorvatska a Černé Hory) a konstruktivní spolupráci této operace s ostatními námořními silami přítomnými v tomto regionu, především v rámci SHADE (fórum na podporu společného uvědomělého a nekonfliktního přístupu); s politováním však konstatuje, že problémy se stíháním osob podezřelých z pirátství a z ozbrojených loupeží, které byly zadrženy v oblasti operace, přetrvávají, což podryvá důvěryhodnost mezinárodního úsilí o potírání pirátství;

26. zdůrazňuje, že je nezbytné řešit důvody pirátství, které pramení z nestability a chudoby v Somálsku, a proto se domnívá, že by Unie měla podpořit prozatímní federální vládu Somálska opatřeními, která opětovně nastolí bezpečnost, politickou stabilitu a právní stát, dále podporou udržitelného rozvoje ve spolupráci s Africkou unií a OSN a vypracováním společné strategie, jejímž cílem bude zahájit regionální mírový proces;
27. vyzývá EU, aby ve své politice vůči Somálsku zohledňovala skutečnost, že k dosažení udržitelného míru a bezpečnosti v této zemi napomůže jedině rozsáhlé a dlouhodobé budování státu, které se nebude omezovat na pouhé posilování bezpečnostních složek prozatímní federální vlády; vyzývá tudíž Radu a Komisi, aby navrhly ctižádostivou a komplexní společnou „strategii EU pro Somálsko“;
28. obzvlášť zdůrazňuje, že je třeba urychleně přijmout opatření s cílem podpořit tuto vládu a pomoci jí upevnit a rozšířit kontrolu nad somálským územím; v této souvislosti vítá, že Rada dne 25. ledna 2010 rozhodla ustavit v rámci SBOP vojenskou misi (výcvikovou misi EU *EUTM Somalia*), která má v úzké spolupráci s partnery EU, včetně prozatímní federální vlády, Ugandy, Africké unie, OSN a USA) pomáhat při výcviku somálských bezpečnostních složek v Ugandě; vyzývá vysokou představitelku, aby o tom náležitě informovala Evropský parlament a aby s ním tuto otázku patřičně konzultovala;
29. dále zdůrazňuje, že je třeba posílit kapacity určené k monitorování moří v tomto regionu, mimo jiné prostřednictvím výcviku pobřežní stráže tamních států a jejich vzájemným propojením, a domnívá se, že by se Unie měla na tomto úsilí podílet tím, že podpoří kodex chování z Džibuti a plán jeho uplatňování vypracovaný Mezinárodní námořní organizací, které byly schváleny státy v tomto regionu (včetně zřízení střediska pro výměnu informací v Jemenu a výcvikového střediska v Džibuti pro posádky lodí);
30. vzhledem k situaci v Jemenu připomíná své usnesení ze dne 10. února 2010, a vyzývá Komisi a Radu, aby společně s mezinárodními partnery (včetně sousedních států Jemenu) podpořily jemenskou vládu ve všech oblastech, které zahrnou i reformu bezpečnostního sektoru, boj proti terorismu, politický dialog, humanitární a hospodářskou pomoc a vzdělávací systém;

Afghánistán a Pákistán

31. připomíná, že je důležité stabilizovat bezpečnostní a politickou situaci v Afghánistánu a v Pákistánu s cílem bojovat proti globálním hrozbám namířeným přímo proti bezpečnosti Evropanů (terorismus, obchod s drogami, šíření zbraní hromadného ničení), a vítá tudíž akční plán EU pro Afghánistán a Pákistán, který dne 27. října 2009 přijala Rada; znovu zdůrazňuje, že tyto otázky je třeba řešit komplexně, a to tak, že se bezpečnost úžeji propojí s rozvojem, se zásadami právního státu a s dodržováním

lidských práv, včetně problematiky rovného postavení žen a mužů; vybízí proto Radu a Komisi, aby v tomto duchu přijaly konkrétnější iniciativy, mimo jiné aby zvýšily podporu EU a zajistily vzájemnou soudržnost činností EU, členských států a mezinárodního společenství;

32. domnívá se, že posílení institucionálních a správních kapacit afghánského státu, především justičního systému a donucovacích orgánů (a to nejen policejních složek), musí být v rámci uplatňování nové evropské strategie prioritou;
33. důrazně vyzývá Radu a Komisi, aby významně zvýšila zdroje pro civilní mise v Afghánistánu tak, aby v očích Afghánců i mezinárodních partnerů působilo zaměření EU na civilní priority věrohodně; zdůrazňuje, že pro ustavení právního státu v Afghánistánu je důležité vytvořit efektivní a spolehlivou civilní policii, a oceňuje práci mise EUPOL v Afghánistánu; žádá Radu, aby urychleně vyřešila setrvalý problém chybějícího personálu mise EUPOL a usnadnila jeho nasazení v provinciích tím, že misi poskytne dodatečné ubytovací kapacity a přiměřenou logistickou podporu; vyzývá NATO, aby více spolupracovalo s touto misí a koordinovalo policejní činnost s misí EUPOL pod záštitou Mezinárodního policejního koordinačního výboru (IPCB);
34. podporuje návrh Rady přezkoumat možnost podpůrné mise pro Pákistán, jež by měla za cíl napomoci reformě bezpečnostních složek a vytváření kapacit pro boj proti terorismu, což by této zemi pomohlo vymezit protiteroristickou strategii, a navázat dialog o právním státu a lidských právech;

Balkán

35. vítá úspěšné nasazení mise EULEX Kosovo na celém území Kosova a zdůrazňuje, že pro všechny složky této mise (policie, justiční orgány, celní správa) je důležité, aby mohly i nadále nerušeně působit na celém území Kosova, včetně jeho severní části;
36. v této souvislosti vítá, že byla podepsána dohoda o policejní spolupráci mezi misí EULEX Kosovo a Srbskem, a bere na vědomí výhradně technický ráz této dohody, jejímž účelem je posílit boj proti organizovanému zločinu;
37. odsuzuje veškeré nepřátelské akce namířené proti misí EULEX Kosovo, jejímž účelem je pracovat společně s kosovskými úřady na vytvoření a posilování právního státu ve prospěch všech komunit žijících v Kosovu;
38. žádá Radu, aby zvažila možnost rozvinout vojenskou operaci v rámci SBOP, která by nahradila jednotky KFOR;
39. pokud jde o Bosnu a Hercegovinu, připomíná, že navzdory setrvalým politickým obtížím, je bezpečnostní situace i nadále poměrně klidná a stabilní, a vyzdvihuje přínos vojenské operace EU (EUFOR ALTHEA) v této oblasti; podporuje rozhodnutí Rady přeorientovat činnosti Policejní mise Evropské unie (EUPM) na boj proti organizovanému zločinu a korupci a zdůrazňuje, že v oblasti právního státu (policie – justiční orgány – vězeňská služba) je třeba zvolit komplexní přístup; vybízí Radu, aby urychleně přijala rozhodnutí za účelem přeorientování vojenskou operaci EUFOR ALTHEA na výcvik bosenských ozbrojených složek; s politováním konstatuje, že dosud nebylo přijato společné politické rozhodnutí o budoucnosti mezinárodních sil v Bosně a Hercegovině, což vedlo k jednostrannému stažení jednotek ze strany několika zúčastněných členských států a ke

snížení důvěryhodnosti a soudržnosti působení EU v Bosně a Hercegovině; připomíná Radě, že je třeba, aby podpořila vyhlídky Bosny a Hercegoviny na přistoupení k EU, o čemž bylo dosaženo dohody v Soluni v roce 2003;

Kavkaz

40. připomíná zásadní úlohu Unie při odvrácení další eskalace konfliktu mezi Gruzii a Ruskem, především díky rychlému nasazení pozorovatelské mise s mandátem monitorovat uplatňování dohod z 12. srpna a 8. září 2008; vyjadřuje politování nad tím, že Ruská federace dosud nesplnila své závazky stanovené v těchto dohodách; zdůrazňuje, že úloha pozorovatelské mise EU v Gruzii je ještě zásadnější po odchodu misí OBSE a Organizace spojených národů;
41. podporuje prodloužení této mise o další rok a vyzývá k posílení jejích kapacit pro sledování tohoto regionu, a to včetně lepšího technického vybavení; lituje, že personálu této mise ruské a místní jednotky odpírají vstup do separatistických regionů Jižní Osetie a Abcházie;

Blízký východ

42. je přesvědčen, že Unie musí rozšířit své činnosti na palestinských územích; oceňuje práci, kterou zde odvedla policejní mise EUPOL COPPS, a vybízí Radu, aby zvážila rozšíření této mise a navrhla její novou podobu, aby mohla pokračovat mise pro pomoc na hraničním přechodu Rafáh (EUBAM Rafah) a její působení bylo účinnější a aby byla zmírněna dramatická humanitární krize v pásmu Gazy;
43. pokud se jedná o misi EUJUST LEX v Iráku, podporuje postupné spuštění činností na iráckém území v závislosti na tamní bezpečnostní situaci;

Subsaharská Afrika

44. uznává, že je nezbytné, aby se Unie angažovala v oblasti reformy bezpečnostního sektoru některých afrických zemí, včetně Konžské demokratické republiky a Guinei-Bissau, a vybízí Radu, aby reformu bezpečnostního sektoru pojala komplexním způsobem a aby pravidelně vyhodnocovala účinnost a dopady těchto misí;

Haiti

45. v souvislosti se situací na Haiti zdůrazňuje význam koordinace evropských podpůrných opatření; v tomto kontextu vítá, že EU společnými silami vyslala minimálně 300 policistů, kteří dočasně posílili policejní kapacity stabilizační mise OSN na Haiti (MINUSTAH), a rozhodnutí Rady zřídit v Bruselu koordinační kancelář (EUCO Haiti) pro vojenskou a bezpečnostní pomoc jednotlivých členských států s cílem uspokojit potřeby identifikované OSN, čímž by se současně dokončilo monitorovací a informační středisko; vyjadřuje však politování nad tím, že přímo na Haiti postupují členské státy a Evropská unie nekoordinovaně; vyzývá vysokou představitelku / místopředsedkyni, aby se v této oblasti postavila do čela evropského úsilí;

Získané ponaučení

46. zdůrazňuje, že je důležité, aby fungovalo zpětné předávání zkušeností, a vyzývá Radu,

aby zvážila zavedení mechanismu, který by jej do tohoto procesu zapojil; přeje si zejména, aby byl informován o první výroční zprávě o vymezení a uplatňování zpětného předávání zkušeností získaných v průběhu civilních misí; naléhá na místopředsedu Komise / vysokého představitele, aby inicioval důkladný a transparentní audit minulých i současných misí EBOP, který by odhalil jejich slabé a silné stránky;

47. vítá úspěšný přechod operace EU v Čadu a ve Středoafričké republice (operace EUFOR Čad/RCA) na misi OSN ve Středoafričké republice a Čadu (MINURCAT) a přeje si být informován o současném hodnotícím procesu, zejména pokud jde o to, jak v příštích misích předejít nynějším nedostatkům a problémům při konkrétní spolupráci s OSN a Africkou unií;

Politika v oblasti výcviku

48. zdůrazňuje, že plánování a provádění výcviku EU na poli SBOP, který by byl součástí ambicióznější politiky EU v této oblasti (včetně výcviku na úrovni EU simulujícího reálné situace (LIVEX)), by významně přispěly k účinnější koordinaci kapacit členských států, díky níž by se posílila interoperabilita a zlepšilo by se předávání zkušeností;

Začlenění otázky rovnosti žen a mužů a lidských práv

49. připomíná, že ve všech fázích operací SBOP – během přípravy i při vlastním provádění – je důležité systematicky zohledňovat lidská práva a hledisko rovného postavení žen a mužů; žádá, aby během školení a výcviku personálu i v průběhu operací byly zohledněny rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 a č. 1889 z roku 2009 o ženách, míru a bezpečnosti a aby bylo na mise vysíláno více žen; doporučuje, aby byl kladen větší důraz na školení personálu v oblasti lidských práv a znalostí občanské společnosti;

Nešíření zbraní a odzbrojení

50. vítá rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1887 z roku 2009 a plně podporuje její výzvu k zastavení šíření jaderných zbraní a zvýšení úsilí o odzbrojení pod přísným a účinným mezinárodním dohledem; vyzývá členské státy, aby pro účely hodnotící konference stran Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, která se má uskutečnit v roce 2010, přijaly silné společné stanovisko, a připomíná své doporučení Radě ze dne 24. dubna 2009 o nešíření jaderných zbraní a budoucnosti Smlouvy o nešíření jaderných zbraní (NPT)¹, v němž zdůrazňuje, že je nezbytné dále posílit všechny tři pilíře NPT, tj. nešíření zbraní, odzbrojení a spolupráci v oblasti civilního využívání jaderné energie; dále důrazně vyzývá k tomu, aby byla ratifikována smlouva o úplném zákazu jaderných zkoušek a aby tato smlouva vstoupila v planost;
51. zdůrazňuje, že je důležité vytvořit mezinárodní systém pro bezpečné a jisté dodávky jaderného paliva (tj. mezinárodní systém bank jaderného paliva podléhající kontrole agentury MAAE) a mechanismy pro lepší prosazování tzv. doložky o zbraních hromadného ničení, která je součástí dohod o spolupráci mezi EU a třetími zeměmi;
52. vítá prohlášení a cíle, které oznámila nová vláda USA s ohledem na dosažení pokroku v oblasti jaderného odzbrojení, a vyzývá EU a USA, aby úzce spolupracovaly v boji za

¹ Přijaté texty, P6_TA(2009)0333.

zastavení šíření jaderných zbraní; vyzývá obě evropské jaderné mocnosti, aby tento závazek jednoznačně podpořily a aby představily nová opatření umožňující splnit tento cíl; současně vítá závazek Ruské federace a USA pokračovat v jednáních o uzavření nové, právně závazné komplexní dohody, která nahradí Smlouvu o omezení strategických zbraní (START I), jejíž platnost skončila v prosinci 2009; v této souvislosti s nadějí očekává, že v co nejbližší době bude dosaženo hmatatelných výsledků;

53. podporující prezidenta Obamu v jeho úsilí o svět bez jaderných zbraní a vzhledem k tomu, že je vhodné postupně přijímat opatření vedoucí ke splnění tohoto cíle a že na hodnotící konferenci o NPT, která má proběhnout v roce 2010, je do kontroly zbrojení a odzbrojení nezbytné vnést novou dynamiku, bere na vědomí dohodu německé vládní koalice ze dne 24. října 2009 o stažení jaderných zbraní USA z Německa; vyzývá ostatní členské státy, na jejichž území jsou umístěny jaderné zbraně USA, k přijetí podobného jasného závazku; v této souvislosti vítá dopis, který dne 26. února 2010 zaslali ministři zahraničí Německa, Nizozemska, Belgie, Lucemburska a Norska generálnímu tajemníkovi NATO a v němž v rámci Severoatlantické aliance vyzvali k široké diskusi o tom, jak se může aliance přiblížit k celkovému politickému cíli, kterým je svět bez jaderných zbraní;
54. potvrzuje své znepokojení nad situací v Íránu a v Severní Koreji a připomíná závazek Unie, že využije všech nástrojů, které má k dispozici, aby zabránila, odstrašila, zastavila a, pokud možno, zrušila programy šíření jaderných zbraní, které celosvětově vyvolávají znepokojení; připomíná však, že odzbrojení, k němuž se zavázaly některé státy, není přímo provázáno s odhodláním jiných států zastavit své programy šíření jaderných zbraní, nebo v nich naopak pokračovat, což znamená, že je třeba důsledně uplatňovat ráznou politiku vůči státům či organizacím, které se hodlají účastnit procesu šíření zbraní hromadného ničení, nebo se takových procesů již účastní; zdůrazňuje, že je důležité, aby se všechny členské státy řídily stejnými zásadami a aby postupovaly v souladu s příslušnou politikou Unie;
55. připomíná, že v oblasti konvenčního odzbrojení je třeba věnovat zvláštní pozornost pokračující diskusi o budoucí mezinárodní úmluvě o regulaci obchodování se zbraněmi;
56. zdůrazňuje, že plně podporuje další odzbrojení a úplný zákaz zbraní, které způsobují velké utrpení civilnímu obyvatelstvu, jako jsou chemické a biologické zbraně, nášlapné miny, tříštivé bomby a munice z ochuzeného uranu; důrazně proto žádá, aby bylo posíleno multilaterální úsilí o plnou realizaci Úmluvy o chemických zbraních (CWC), Úmluvy o biologických a toxinových zbraních (BTWC), Úmluvy o kazetové munici (CCM) a Úmluvy o nášlapných minách (APMC) a aby byl důsledněji propracován mezinárodní režim namířený proti šíření zbraní hromadného ničení; v této souvislosti vítá závazky, které přijaly všechny členské státy EU schválením společného postoje EU k vývozu zbraní, jakož i ustanovení čl. 28B odst. 1 Lisabonské smlouvy, na jehož základě jsou společné akce v oblasti odzbrojení svěřeny do kompetence EU;

Rozvoj kapacit

57. připomíná, že má-li Unie reagovat na rostoucí operační potřeby a profesionalizovat své zvládání krizových situací, musí rozvinout své civilní a vojenské kapacity; vybízí v tomto směru Radu, aby vymezila nový globální cíl, který by mohl být civilně-vojenský, a měl by být orientován především na účinné vytváření kapacit;

58. zdůrazňuje, že je vhodné usilovat o součinnost mezi civilními a vojenskými kapacitami a nalézat oblasti, v nichž je možné v současné složité hospodářské situaci propojovat kapacity a úsilí jednotlivých členských států, což je nezbytně nutné pro překonání provázaných dopadů růstu nákladů na bezpečnostní vybavení a platných limitů na bezpečnostní výdaje, přičemž by měly být využívány také možnosti, které jsou k dispozici díky zřízení útvaru EEAS, který měl mít k dispozici jediné oddělení pověřené dohledem nad rozvojem civilních i vojenských kapacit;
59. potvrzuje svou podporu ctížádostivým cílům v oblasti posilování civilních a vojenských kapacit, které v prosinci 2008 vymezila Evropská rada; žádá Radu, aby navzdory stávající hospodářské krizi pokročila v uplatňování projektů, jež byly v tomto rámci navrženy; vybízí Radu, aby jej pravidelně informovala o úsilí členských států o dosažení těchto cílů;
60. upozorňuje na četné překážky, jimž čelí rychlé nasazování civilních misí a které byly vymezeny; vyzývá členské státy, aby v této oblasti pověřily nápravou svá ministerstva spravedlnosti a vnitra; podporuje proto úsilí Rady, jehož cílem je usnadnit poskytování a nasazování kvalifikovaného, náležitě vyškoleného a z hlediska pohlaví vyváženým způsobem složeného civilního personálu (přijetí celostátních strategií a společných norem, zdokonalení procesu vytváření sil a výcviku před nasazením, revize koncepce civilních zásahových skupin – CRT), a také urychlené poskytování vybavení určeného k novým civilním misím (uzavření rámcových smluv a projekt stálého skladu vybavení); v tomto ohledu vítá rozhodnutí vytvořit dočasný sklad vybavení v rámci policejní mise Unie v Bosně a Hercegovině;
61. zdůrazňuje, že civilní mise vyžadují integrované a zabezpečené nástroje komunikace, které jsou kompatibilní s vojenskými systémy komunikace;
62. vybízí Radu, aby službě EEAS poskytla stálou strukturu, která by fungovala jako společný podpůrný útvar současně pro civilní mise a pro vojenské operace (nábor a pořízování materiálu), a tyto mise a operace se tak mohly zaměřit na svůj hlavní úkol;
63. zdůrazňuje, že je třeba dosáhnout úzké koordinace civilních misí SBOP a ostatních nástrojů Unie s cílem racionalizovat využívání zdrojů; žádá místopředsedkyni / vysokou představitelku, aby spolupracovala s Komisí při plánování činností, které vede v podobných oblastech, společně se službou; vyzývá k nepřetržité výměně informací mezi civilními misemi SBOP a subjekty pověřenými policejní a justiční spoluprací mezi evropskými zeměmi, zejména Europol, především pokud jde o boj s organizovaným zločinem;
64. bere v úvahu, že bojové skupiny nebyly z politických důvodů a také kvůli velmi přísným podmínkám pro jejich nasazení dosud využity, a to navzdory tomu, že představují značné náklady; podporuje účinnější a pružnější využívání bojových skupin, které by tak mohly být využívány mj. jako záložní síly nebo jako částečná náhrada sil, pokud by se vytváření nových sil ukázalo jako nedostatečné, a zároveň vždy bere v úvahu vůli států, které uvedené skupiny spoluutvářejí; žádá prodloužení platnosti dočasné dohody, jejímž cílem je pokrýt náklady spojené se strategickým nasazením bojových skupin, a také rozšíření společných nákladů na využívání těchto bojových skupin; vybízí Radu, aby tyto skupiny nasazovala v rámci vojenských cvičení probíhajících v reálných podmínkách a plném rozsahu; vítá práci, která byla odvedena na popud švédského předsednictví s ohledem na využívání bojových skupin a jeho flexibilitu, a žádá na tomto základě členské státy, aby přijatá doporučení uplatnily v praxi;

65. vítá úspěchy, jichž bylo dosaženo v oblasti vojenských a civilních kapacit, a vyzývá k rychlému pokroku v následujících oblastech:
- projekty umožňující rychlejší vysílání sil misí EBOP a Unie, jmenovitě:
 - vytvoření evropské vzdušné přepravní flotily a projekt řádné správy přijatý 14 členskými státy na zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti a zahraniční věci v zastoupení ministrů obrany, které se konalo dne 17. listopadu 2009, vytvoření evropského velitelství vzdušné přepravy v Eindhovenu, vytvoření mnohonárodní jednotky letounů A400M, přičemž lituje značného zpoždění dodávky letounů a vyzývá dotyčné členské státy a EADS, aby dovedly projekt A400M k úspěšnému konci, čímž bude možné tuto mnohonárodní jednotku v brzké době vytvořit; zdůrazňuje význam využívání vojenské dopravní kapacity na podporu operací civilní ochrany a operací, jejichž cílem je s řešení krizí;
 - modernizace vrtulníků a výcvik jejich posádek, jakož i projekt budoucího přepravního vrtulníku;
 - projekty zaměřené na zdokonalení poskytování zpravodajských informací vojenským skupinám vyslaným Evropskou unií:
 - nová generace pozorovacích satelitů (program MUSIS);
 - dohody mezi některými členskými státy a Satelitním střediskem Evropské unie (EU Satellite Centre, EUSC) s cílem usnadnit přístup tohoto střediska ke snímkům z vládních zdrojů (Helios II, Cosmo-Skymed a SAR–Lupe);
 - činnosti Evropské obranné agentury (EDA) týkající se zjišťování vojenských potřeb v oblasti monitorování vesmíru;
 - projekt systému globálního sledování životního prostředí a bezpečnosti (GMES), přičemž nicméně lituje, že tento projekt dostatečně nezohledňuje specifické potřeby bezpečnostního a obranného charakteru, především pokud jde o rozlišení snímků; navrhuje, aby Satelitní středisko EU hrálo v této oblasti úlohu styčného bodu;
 - projekty zaměřené na posílení námořní dimenze Unie, které této dimenzi poskytují vojenské prostředky SBOP:
 - zavedení systému monitorování moří po vzoru baltského systému (SUBCAS) s cílem zvýšit bezpečnost námořní dopravy, kontrolovat nelegální přistěhovalectví a obchodování s lidmi a bojovat proti znečištění moří;
 - „cestovní mapa“ pro integrované monitorování moří, která má být vypracována v roce 2010; domnívá se, že nedostatečná spolupráce mezi různými evropskými aktéry by v žádném případě neměla být překážkou pro realizaci těchto projektů;
66. vítá ústřední úlohu EDA při rozvíjení těchto zásadních obranných kapacit, především prostřednictvím uplatňování společných programů; vybízí členské státy, aby v souladu

s novou Smlouvou více využívaly potenciálu EDA, aby jí poskytly rozpočet odpovídající očekáváním, která jsou s ní spojena, a aby pro ni zvýšily předvídatelnost činnosti prostřednictvím přijetí tříletého finančního rámce a pracovního programu; vybízí členské státy, aby co nejrychleji dokončily správní propojení mezi EDA a Organizací pro vzájemnou spolupráci v oblasti vyzbrojování (OCCAR) a dosáhly dohody mezi Uníí a OCCAR, což umožní účinně zorganizovat jejich spolupráci v oblasti vyzbrojování;

67. podporuje vytvoření konkurenceschopné průmyslové a technologické základny evropské obrany a otevřeného a transparentního evropského trhu s obranným vybavením; vybízí proto členské státy, aby pokračovaly v úsilí v oblasti výzkumu a vývoje a dodržovaly svůj závazek poskytovat na ně 2 % nákladů na obranu a aby jednotně prováděly směrnice z tzv. „obránného balíčku“;
68. žádá evropské národní agentury pro zadávání zakázek v oblasti obrany, aby s podporou EDA podnikly konkrétní kroky pro realizaci většího objemu nákupu evropského zboží, zejména tím, že podepíší dobrovolný kodex chování, jenž by zavedl zásadu „přednost evropskému zboží“ v některých oblastech bezpečnostního vybavení, v nichž je důležité, aby si EU zachovala strategickou autonomii a operační suverenitu, a udrželo se výsadní postavení evropského průmyslu a technologie;
69. rozhodně podporuje součinnost civilního a vojenského sektoru v oblasti kapacit; doufá, že CMPD a EDA budou schopny v brzké době vymezit své role, které se vzájemně doplňují, neboť pod dohledem místopředsedy / vysokého představitele by CMPD v rámci EEAS měla hrát strategickou úlohu při zadávání a koordinaci činnosti, především pokud jde o vymezování společných potřeb, přičemž EDA by měla hrát operační úlohu s ohledem na rozvoj duálních technologií a civilně-vojenských technologií; je přesvědčen, že tuto součinnost lze hledat především v oblasti „bezpečnosti“ rámcového programu pro výzkum a vývoj;
70. vítá pokroky, jichž bylo dosaženo za švédského předsednictví, pokud jde o vytvoření skupiny civilně-vojenských odborníků, kteří mohou být nasazeni v rámci činností souvisejících s reformou bezpečnostního sektoru, současně však lituje zpoždění, k němuž došlo při uplatňování tohoto opatření navrženého již na podzim 2008, a požaduje urychlené vytvoření této skupiny;
71. podporuje iniciativy v oblasti odborné přípravy s cílem posílit schopnost evropského personálu vzájemně spolupracovat, a zejména:
 - rozvoj výměn mladých evropských důstojníků po vzoru programu Erasmus;
 - posílení struktur odborné přípravy na úrovni Unie; obzvláště zdůrazňuje, že je nezbytné – urychleně vytvořit Evropskou bezpečnostní a obrannou školu v nové podobě, o níž v prosinci 2008 rozhodla Rada;
 - posílení institucionálních struktur odborné přípravy na úrovni Evropské unie; zvláště zdůrazňuje potřebu zřídit evropskou akademii pro vnější činnost v nové podobě, jež by v úzké spolupráci s příslušnými orgány v členských státech a po začlenění stávajících výcvikových struktur jako je Evropská bezpečnostní a obranná škola a která by poskytovala úředníkům EU a úředníkům členských států, kteří mají pracovat v oblasti vnějších vztahů, jakož i personálu, misí SBOP, výcvik založený na jednotně sladěných osnovách a zároveň i komplexní a přiměřenou přípravu,

pokud jde o konzulární a vyslanecké postupy, urovnávání konfliktů a mezinárodní vztahy, včetně znalostí historie a činností Evropské unie;

72. je přesvědčen, že má-li být zdokonalen výcvik vysílaného personálu a efektivně využity výcvikové kapacity, je třeba vytvořit systematictější vazbu mezi personálem, který se účastní výcviku, a personálem, který je vysílán na mise; vyzývá Radu, aby vypracovala společný evropský statut pro personál vysílaný na operace, který by upravoval vzdělávací normy, doktrínu nasazení a volnost jednání při nasazení, otázky práv a povinností, kvalitativní úroveň výzbroje a lékařskou péči a sociální pojištění pro případ úmrtí, ublížení na zdraví a neschopnosti služby;
73. vítá podpis Štrasburské smlouvy ze dne 26. února 2009, která dává evropským ozbrojeným silám (Eurocorps) právní subjektivitu; hájí myšlenku, že by Unie měla tuto mnohonárodní jednotku použít, je-li to třeba;

Financování SBOP

74. připomíná, že Lisabonská smlouva nezavádí zásadní změny ve financování misí a operací vedených v rámci SBOP, které spočívá na těchto zásadách:
 - civilní mise jsou financovány z rozpočtu Evropské unie;
 - vojenské operace jsou financovány prostřednictvím mechanismu ATHENA, pokud jde o společné náklady;
75. připomíná ustanovení Lisabonské smlouvy týkající se fondu pro přípravu operací, který je dán k dispozici místopředsedovi / vysokému představiteli a je určen k financování těch přípravných činností misí SBOP, které by z jakéhokoli důvodu nebyly financovány z rozpočtu Unie; zdůrazňuje přínos tohoto fondu, který by měl místopředsedovi / vysokému představiteli umožnit účinně a rychle připravovat akce SBOP; v tomto ohledu vybízí členské státy, aby urychleně zahájily práci směřující k uplatnění tohoto ustanovení;
76. žádá členské státy, aby rozšířily seznam společných nákladů financovaných mechanismem ATHENA s cílem posílit vzájemnou solidaritu a podnítit další státy k účasti na vojenských operacích Unie;
77. doporučuje, aby byla v rámci revize finančního nařízení zavedena pružnější pravidla a postupy, které se uplatní při zvládání krizových situací, což je oblast se specifickými potřebami (rychlost nasazení sil, bezpečnostní problémy...);
78. připomíná zásadní význam finančních nástrojů určených k řešení krizí a spravovaných Komisí, zejména nástroje stability a Evropského rozvojového fondu (mj. nástroje pro podporu míru v Africe); zdůrazňuje, že je důležité dosáhnout řádné koordinace těchto rozdílných nástrojů;

Partnerství

EU/NATO

79. připomíná, že je důležité upevnit strategické partnerství mezi Uníí a NATO; doporučuje vyhýbat se blokadám a vyzývá k revizi stávajících dohod operační spolupráce EU-NATO (ujednání Berlín Plus) a k vypracování nového institucionálního rámce, jenž umožní širší

spolupráci v případech, kdy obě organizace působí v rámci stejných operací;

80. trvá na tom, aby místopředsedkyně / vysoká představitelka Unie zahájila důkladný dialog s generálním tajemníkem NATO o současném přezkoumání strategické koncepce NATO s cílem zajistit, aby NATO plně zohledňovalo vývoj společné bezpečnostní a obranné politiky EU, včetně případné trvalé strukturované spolupráce v oblasti obrany;
81. s politováním konstatuje, že technické dohody mezi operacemi NATO a Unie v Afghánistánu a Kosovu nebyly dodnes podepsány; vyzývá Radu a členské státy, aby v příslušných orgánech EU a NATO politicky působily ve prospěch jejich provedení;
82. vyzdvihuje dobrou spolupráci mezi těmito organizacemi v boji proti pirátství (operace Atalanta a operace NATO nazvaná Ocean Shield);
83. s uspokojením konstatuje, že generální tajemník NATO hodlá zapojit Unii, včetně Evropského parlamentu, do diskusí o revizi strategické koncepce této organizace; očekává, že proklamovaný záměr bude povede v brzké době ke konkrétním iniciativám;
84. vítá spolupráci mezi Unií a NATO v oblasti vojenských kapacit, podobně jako je tomu u prací týkajících se zdokonalení operační kapacity vrtulníků;

EU/Organizace spojených národů

85. připomíná význam úzké spolupráce mezi Unií a OSN v oblasti řešení krizí, především v operacích, kdy současně působí obě organizace a/nebo kde jedna z nich pokračuje v práci té druhé; vyzývá k posílení této spolupráce před vypuknutím krizí, především v oblasti plánování;

EU / Africká unie

86. zdůrazňuje význam dobré spolupráce mezi Evropskou a Africkou unií, v souladu se závazky přijatými v rámci partnerství „Mír a bezpečnost“ strategie EU-Afrika; je přesvědčen, že Evropská unie by měla v rámci možností Africkou unii podporovat, a to především v místech, např. Somálsko, kde působí pouze tato organizace, a zároveň Africkou unii motivovat k úsilí o podporu rozvoje schopností Afriky reagovat na krizové situace a ke zvýšení efektivity využívání pomoci poskytované mezinárodními partnery; vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost problematice nekontrolovaného šíření malých a lehkých zbraní, zejména v Africe, a aby v této souvislosti všechny členské státy kladly důraz na dodržování stávajících pravidel týkajících se zbraní v krizových oblastech;

EU/Spojené státy

87. vyzývá Radu, aby dále rozvíjela vztahy mezi Unií a Spojenými státy v oblasti budování míru a řešení krizí a to i ve vojenských otázkách a v případě přírodních katastrof; neboť tato spolupráce je obzvlášť významná pro boj proti pirátství a v Somálsku, pro posílení afrických sil pro udržování míru, v Kosovu a v Afghánistánu; obzvláště vítá účast Spojených států pod evropskou linií velení na misi EULEX Kosovo;
88. je přesvědčen, že nová verze protiraketového štítu plánovaná americkou vládou by měla být podrobně prostudována a ověřena, a má-li být tento systém vytvořen, je nezbytné, aby

zohledňoval společný postoj evropských zemí k ochraně Evropy před balistickými hrozbami v dialogu na celoevropské úrovni a měl by podporovat účast evropského obranného průmyslu na zavádění tohoto štítu;

Účast třetích zemí na EBOP

89. připomíná, že k dnešnímu dni se 24 zemí z pěti světadílů zúčastnilo 16 civilních a vojenských operací Unie; zdůrazňuje, že účast třetích států na operacích je významným přínosem pro operace Unie, a to jak z politického, tak z operačního hlediska; je přesvědčen, že Unie musí v nastoupené cestě pokračovat a přezkoumat možnost lépe zapojit tyto třetí země, aniž by zároveň omezila autonomii svého rozhodování;

Parlamentní výsady

90. vítá posílenou účast Rady na práci Evropského parlamentu v oblasti bezpečnosti a obrany, především v rámci specializovaného podvýboru; vítá začlenění sekce týkající se vztahů s Parlamentem do posledních závěrů ze zasedání Rady o EBOP; vybízí místopředsedu / vysokého představitele, aby na základě Lisabonské smlouvy pokračoval v nastoupené cestě, a dal tak SBOP silnou demokratickou legitimitu;
91. připomíná, že Evropský parlament je jedinou nadnárodní institucí, která může legitimně tvrdit, že vykonává demokratický dohled nad bezpečnostní a obrannou politikou Unie, a že vstup Lisabonské smlouvy v platnost tuto úlohu dále posílil; v této souvislosti je přesvědčen, že Shromáždění ZEU – které vzniklo díky smlouvě (revizi Bruselské smlouvy), jež nebyla podepsána všemi členskými státy – není ani politicky připraveno, ani zákonně oprávněno vykonávat parlamentní dohled nad SBOP;
92. vybízí tudíž Evropský parlament a parlamenty členských států, aby s ohledem na možnosti, jež nabízí Lisabonská smlouva, plně využily její protokol č. 1 za účelem posílení jejich spolupráce v oblasti SZBP a EBOP prostřednictvím zavedení užších a strukturovanějších pracovních vztahů jejich příslušných výborů v otázkách týkajících se bezpečnosti a obrany; zdůrazňuje, že tato posílená spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty nahradí výsady, které si neprávem přivlastnilo Shromáždění ZEU; podtrhuje rovněž, že je nezbytné přizpůsobit své vlastní struktury tak, aby zajišťovaly lepší dohled nad SBOP; žádá Radu a místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby našly způsoby jak již od počátečních stádií zapojit Evropský parlament a jeho příslušný výbor do stanovování návrhů a operačních plánů pro civilní řešení krizí;
93. žádá Radu, aby Parlament s předstihem informovala o připravovaných misích a operacích a o jejich průběhu; navrhuje Radě, aby jej v zájmu transparentnosti pravidelně informovala o uplatňování mechanismu ATHENA a fondu pro přípravu operací, jak to již činí u využívání finančních prostředků SZBP na civilní mise; zastává názor, že ve smyslu jasnosti rozpočtu by se měly nejdříve vykázat všechny nevojenské náklady v rozpočtu EU a jako další krok by se po nezbytné smluvní změně měly v rozpočtu EU odhadnout i vojenské náklady;
94. požaduje revizi interinstitucionálních dohod z roku 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti EBOP a SBOP, aby příslušní poslanci – zejména předsedové podvýboru pro bezpečnost a obranu a podvýboru pro lidská práva – disponovali informacemi, jež jsou nezbytné pro poučení

výkon jejich pravomocí;

o

o o

95. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, parlamentům členských států, Parlamentnímu shromáždění NATO a generálním tajemníkům Organizace spojených národů a NATO.